

זרע שמשון

פנינים יקרים וקצרים מתורת הגאון המקובל חסידא קדישא הרב מוה"ר שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני נ"ע זי"ע מח"ס 'זרע שמשון' ו'תולדות שמשון' שחי לפני כ-300 שנה והבטיח שהלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בבני חי ומזוני



גליון 185

זרע שמשון הלימוד שמשפיע ישועות

פרשת נצבים - וילך תשע"ז

ותירץ אדוני אבי זלה"ה, דעיקר החידוש של הפסוק הוא לומר שדי לו להאדם שיבחר ללכת בדרך החיים, כי אחר שיבחר בדרך החיים יסייע לו הקב"ה להוציא מחשבתו לפועל, וכמו שאמרו בגמרא (מכות י'): בדרך שהאדם רוצה לילך בה, מוליכין אותו, וזה מה שדקדק הכתוב לומר ובחרת בחיים היינו שתראה על כל פנים לבחור בדרך זו, ואף אם עדיין אינך יכול לקיימה כראוי, ואחר שתבחר בכך יסייע לך השי"ת בדרכך.

(זרע שמשון קינות אות ו)

פרשת וילך

כיון שלא נכנס משה לארץ ישראל לא היה יכול לבטל יצרא דעבודה זרה

'וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה הֲנִיךְ שֹׁכֵב עִם אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנְהוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵי גֹזֵר הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בֹא שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וְעַזְבֵנִי וְהִפְרֵ אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כְּרַתִּי אִתּוֹ' (לא טז): צריך עיון מה ענין מיתת משה עם עון עבודה זרה דמשמע שמיתתו גורמת להם שיעבדו ע"ז. ואף שיש לומר שכל זמן שמששה היה חי לא היו מעיזים פניהם לעבוד עבודה זרה בפניו הואיל שהיה מוכיחם ומנהיגם, מכל מקום עדיין קשה מה היתה כוונת הקב"ה לומר שני דברים אלו סמוכים זה לזה דמשמע שיש שייכות ביניהם. ועוד שהלא אין זה נכון, שהרי מצינו הרבה פעמים שהעיוזו ישראל וחטאו גם בחיי משה, ואם כן מפני מה תלה את ענין מה שיחטאו בעבודה זרה עם מיתת משה.

ועוד יש להבין מה שנראה במשמעות הפסוקים שאמר השי"ת למשה (פסוק יד) קרא את יהושע וגו', שנראה שרצה השי"ת לצוות את יהושע, אולם בפועל לא מצינו שאמר לו כלום ודיבר השי"ת רק עם משה, ורק לאחר שסיים לדבר עם משה דיבר עם יהושע (פסוק כג), ואם כן קשה מדוע הוצרך יהושע לשמוע מה שאמר השי"ת למשה, והיה יכול לקרוא ליהושע רק כשמתחיל לצוות אותו. ויש לבאר עפ"י מה דאיתא בגמרא (ערכין לב): שעזרא ביקש רחמים וביטל את היצר הרע של עבודה זרה, אולם משה לא עשה כן מפני שלא היה לו את הזכות הגדולה של ארץ ישראל ומשום כן לא יכל לבקש על כך עי"ש. ומבואר שבכדי לבטל את יצרא דעבודה זרה נצרך לזכות גדול של ארץ ישראל, ואין זוכה לכך רק מי שנכנס לארץ ישראל. ובזה מתבאר יפה שהיה כוונת השי"ת לומר למשה, שלפי שהינך שוכב עם אבותיך וגו', והיינו שאינך נכנס לארץ ישראל אלא אתה מת בחוץ לארץ כמו אבותיך, משום כן וקם העם הזה וזנה וגו', היינו דמשום כן אינך יכול לבטל את היצר הרע של עבודה זרה, וזה גורם שאחר מיתתך ימשיכו ישראל לעבוד עבודה זרה.

וזה גם מה שדקדק הכתוב (פסוק כא) לומר כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום **בטרם אביאנו אל הארץ** אשר נשבעתי, היינו שאמר לו השי"ת שידוע כח היצר שיש להם היום שאינם יכולים לבטלו לפי שעדיין לא נכנסו לארץ, אולם כאשר יכנסו לארץ ישראל יהיה להם כח לבטלו אם ירצו וכמו שאכן עשו בימי עזרא.

ומשום כך אמר דברים אלו למשה בפני יהושע, כי רצה שישמע יהושע וידע שבכח זכותא דארץ ישראל אפשר לבטל את היצר של העבודה זרה, ועליו מוטל הדבר להיזהר ולבטל את היצר של העבודה זרה. [וראה עוד בהרחבה בדברי רבנו שמבאר הטעם שצריך זכותא דארץ ישראל בשביל לבטל יצרא דעבודה זרה]

(זרע שמשון פרשתינו אות ב)

אמרות שמשון

פרשת נצבים

כשהיו ישראל מקובצים יחדו יכולים להיגאל

'אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך' (ל ד): יש להבין מהו כפל הלשון בפסוק, שאמר משם יקבצך ומשם יקחך.

"ל לפי שישראל גלו משום שנאת חנם ואי אפשר שיגאלו אלא כשהיה שלום ביניהם, לכך אמר הכתוב בתחילה משם יקבצך, היינו שיברך את ישראל בשלום והיו ישראל מקובצים יחדו כאיש אחד, ורק לאחר מכן משם יקחך, היינו שיקח ויוציא אותם מן הגלות.

(זרע שמשון פרשתינו אות ב)

כשיורדים עד לעפר הרי זה סימן שמיד מתחילים לעלות

'אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך' (ל ד): יש לדקדק שתבת משם מיותר ויותר ראוי לכתוב אם יהיה נדחך בקצה השמים יקבצך וגו'. עוד יש להבין מהו כפל הלשון בפסוק, שסיים ומשם יקחך.

ו"ל עפ"י מה שמצינו בגמרא (מגילה טז). 'כי נפול תפול לפניו שתי נפילות הללו למה, דרש ר"י בר אלעאי, מלמד שאמרה לו אומה זו משולה לעפר ומשולה לכוכבים, כשהם יורדין, יורדין עד לעפר, וכשהם עולין, עולין לרקיע. ועוד מצינו בגמרא (ברכות ד): שדרשו את הפסוק 'נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל' דהכי קאמר **נפלה ולא תוסיף** לנפול עוד, **קום בתולת ישראל**. והיינו דחזינן מדברי חז"ל אלו דכשישראל נופלים עד לעפר, בודאי שלא יוסיפו לנפול עוד אלא מיד מתחילים לעלות ולהתרומם [וכן הכריח בפירושו הרי"ף שבעין יקב' לפרש את דברי הגמרא מגילה שם שכוונת הגמרא לפרש את הפסוק נפול תפול, נפול קאי על ישראל דכשהם נופלים היות שבודאי מיד יקומו א"כ זה סימן שעתה אתה תפול, והיינו אם **נפול** ישראל אזי בודאי **תפול** אתה]

ולפי"ז יש לפרש שכוונת הכתוב לומר לישראל שאם יהיו נדחים עד קצה השמים, היינו שירדו ונדחו למקום הרחוק ביותר שלא שייך להדיחם עוד, כי כבר נמצאים בדיטא התחתונה, **משם יקבצך** היינו שזה עצמו שהם נמצאים במקום רחוק כל כך שאי אפשר יותר להתרחק, זה ההכרח שמעתה בודאי יתחילו לעלות ויקבצם השי"ת כי ישראל כשהם יורדין, יורדין עד לעפר, אמנם משם בודאי שמיד מתחילים לעלות ועולין עד לרקיע, כי אחר שנופלים כל כך אין הקב"ה משאירם שם אלא מקיים בהם קום בתולת ישראל. [ולכך דקדק לכתוב **משם**, מפני שהא גופא שנמצאים במקום רחוק כל כך, זה הסיבה שבודאי מעתה יתחילו לעלות]

(זרע שמשון פרשתינו אות ב)

האדם צריך לבחור בדרך החיים אף אם עדיין אינו יכול לקיים

'העידתי בכך היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך' (ל ט): העולם מקשים מה צורך לומר ובחרת בחיים, הלא מילתא דפשיטא הוא שיבחר האדם בחיים ולא במות.

עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, ואלו הן, פי הארץ, ופי הבאר, ופי האתון, והקשת, והמן, והמטה, והשמיר, והכתב, והמכתב, והלוחות. (פ"ה מ"ה)

מה גדלו מעשי ה' מאד עמקו מחשבותיו, לברוא אלו העשרה דברים בסוף הרגע כמימריה. וכתבו המפרשים, שאלו העשרה דברים, הם מכוונים נגד העשרה מאמרות שבהם נברא העולם. ועוד כתבו שהם עשרה תיקונים, לעשרה פגמים שקלקל אדם הראשון בחטאו. ובאמת כי לצאת ידי חובתנו במשנה זו לתרץ הספיקות והקושיות והדקדוקים, יתגלגלו הענינים עד הדברים שהם כבשונו של עולם, והן הן מעשה בראשית בפרק אין דורשין. לכן ידינו מסולקות ממנה, וכשם שקבלנו שכר על הדרישה כך נקבל על הפרישה. וכן עשו קצת מפרשים אחרים. ועם כל זה הנה מקום אתנו שלא להפטר ממנה בלי שום חידוש, והיינו סיפיה דקרא כבוד מלכים חקור דבר, בהן אומר והן דברים, למה דוקא היה צורך לברוא עשרה דברים בין השמשות דהיינו בסוף הרגע של ששת ימי בראשית, דודאי בבין השמשות דרב יוסי שהוא כהרף עין מיירי מתניתין, וכמו שכתב התוספות יום טוב, ועיי"ש. ועוד מאי קא משמע לן התנא בזה הענין במסכתא זו.

ויש לומר, דאמרינן בפרק קמא דעבודה זרה דף י"ט: הגיעו לכיפה שמעמידין בה עבודה זרה אסור לבנותה. אמר רבי אלעזר אמר רבי יוחנן, אם בנה שכרו מותר, דמאן קא גרים לה גמר מלאכה, ואימת הויא גמר מלאכה, במכוש אחרון, ומכוש אחרון לית בה שוה פרוטה, וקסבר ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף. עכ"ל. ומעתה הואיל דקיימא לן שישנה לשכירות מתחלה ועד סוף, הייתי יכול לומר שכל מי שחוטא ופוגם באיזה חלק של העולם, שאינו פוגם בכל העשרה מאמרות, שהרי בכל חלק יש מאמר אחד לחודיה, וקשה למאי דתנא בריש פרקין בעשרה מאמרות נברא העולם וכו'. להפרע וכו'. אבל לאחר שמצינו שבמכוש אחרון דהיינו ברגע אחרון של יום שישי והשוו שם כל העשרה מאמרות ביחד לברוא אלו העשרה דברים, אם כן מי שחוטא ופוגם בעולם, פוגם בכל העשרה מאמרות, שכיון שהיו שווים במכוש אחרון מוכח שפיר שבכל הבריאה היו כולם יחד. ומכל שכן שמה שנעשה ברגע אחרון הם דברים חשובים יקרי הערך, ומטעם זה הוכרח הקדוש ברוך הוא כביכול לברוא אותם בין השמשות דוקא. ואף התנא הביאם כאן כדי להוכיח שהרשעים מקלקלים העולם שנברא וכו'.

(מתוך דברי רבנו בספרו תולדות שמשון)

קול זרע שמשון

שיעורים ופנינים מתוך הספר המסוגל "זרע שמשון" ועוד מגוון מדורים ייחודיים ומרתקים בארבע שפות 02-80-80-600 שמעו ותחי נפשכם

הרחבת מעגל ההפצה תלוי בך! אנחנו זקוקים לסיוע! בתרומה קבועה או חד פעמית

הנכם שותפים לכל הפצת תורת המחבר בכל העולם ותראו ישועות ונפלאות
ארץ ישראל: 05271-66450 - ארה"ב: 347-496-5657
ניתן לתרום בכרטיס אשראי ע"י מערכת ממוחשבת 24 שעות ביממה:
02-80-80-500 שלוהה 3

כדי שיהיה ניכר מלכותו יתברך ב"ה מן ההכרח לשפוט את כל העולם בפסוק (תהלים קי"ט ז) למשפטין עמדו היום וכו', וקשה דמה טעם הוא זה לומר שלמשפטין עמדו היום לפי שהכל עבדיך, והלא אם המשפט היה ביום אחר היה נמי הטעם לפי שהכל עבדיך. ויש לומר דהואיל שלסברת ר' יהושע (ר"ה יא.) דבניסן נברא העולם, אין לנו שום טעם למה הוקבע יום הדין בראש השנה, אלא מה שכתב הר"ן בפרקא קמא דראש השנה, שלפי שנתרצה הקב"ה למשה אחר חטא העגל באותם הימים, לכן הוקבע לזון ולזכות את ישראל תמיד ועיי"ש. א"כ טעם המשפט ביום ראש השנה ניחא לישראל אבל לא לאומות, אמנם אם היה דן את ישראל בלבד ביום זה, לא היה נראה שהוא דן כמלך היושב על כסא דין אלא כאב המרוחם על בניו, ואדרבא כוונת יום זה הוא לומר המלך הקדוש והמלך המשפט, ואם יושב על כסא דין כמלך, הוא בהכרח שידין את כל עבדיו, ושפיר אמר קרא כי הכל עבדיך. [והיינו שדוקא מפני שהדין ביום זה שמתעורר רחמים, הוצרך לזון באותו היום את כולם ובכך יהא ניכר מלכותו בעולם, ואם היה דן רק את ישראל לא היה נראה זה כמלך אלא כאב, מה שאין כן אם המשפט היה ביום אחר לא היה צריך לזון את כולם באותו יום] (בראשית ט)

עשה טוב ואחר כך סור מרע

וידוע שהשופר מכניס היראה בלבו של אדם, כדכתיב (עמוס ג ו) אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, ואחר שיש לו היראה שעל ידה הוא זהיר במצות לא תעשה, צריך לקנות האהבה, וזהו כוונת מה שאמרו במדרש (ויק"ר כט ו) תקעו בחדש שופר בחודש זה תחדשו מעשיכם בשופר בחודש זה תשפרו מעשיכם וכו' עיי"ש, והיינו שתחדשו מעשיכם לעשות מצות, ואחר כך יתקן המעוות וזהו תשופר מעשיכם. ואחר כך אמר הכתוב בכסה ליום חגנו, כלומר ולא תפחדו פן מחמת עונותיכם שעשיתם לא תעלה בידכם לעשות תשובה כהוגן מחמת המקטרגים, שהרי אין להם כח, לפי שאין להם עדים, שהלבנה נכסית, ועוד ליום חגנו, שצריך להאמין שהקב"ה יקבל תשובתו, כמו שכתבו הפוסקים (טור אורח חיים סימן תקפא) שיטול צפרניו ויגלה וילבוש לבנים ויתעטף לבנים להראות על הביטחון שאנו בוטחים בחסד הא-ל שצאצא בדימוס.

(פרשת אמור אות ו)

כוונת השופר לעורר כוחו של יעקב

יעקר כוונת השופר הוא לעורר זכותו של יעקב, כדאיתא בזוהר (ח"ג טז): שהקול כלול מאש מים רוח ומעורר את יעקב הכלול משלושה אבות, אברהם מים, יצחק אש, ויעקב רוח, והקול עולה עד כסא הכבוד ומעוררין רחמים שהם בחינת יעקב.

(פרשת אמור אות ז)

הקב"ה מטה כלפי חסד אף לבינונים על סמך ההשתדלות שיעשו

וא"כ מי שאינו משלים עבודתו ונקרא משנה, וכל המשנה ידו על התחתונה, ומשום הכי אלו ואלו לדומה נמסרין ולא אמרינן ביה יצא אדם לפעלו, והתם בראש השנה לפי פירוש מהרש"א מייירי ביום הדין של ראש השנה, דבבינונים נמי אמרינן ורב חסד מטה כלפי חסד, שאף על פי שלא הקדים עצמו להיות צדיק או רבו זכויות בשנים שעברו, אפשר שישתדל לשנים הבאות, ודמאי לההיא דריש לקיש פועל ביציאתו בבקר למלאכתו, שצריך בעל הבית לוותר משלו. (פקודי ג)

טעם נפלא למה היה חלום פרעה בפרות

נראה לתרץ כמה שכתבו המפרשים שאותו הלילה שחלם פרעה היה ראש השנה כדאמרינן (ר"ה י): בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים, וכשישראל מתגברים

י"ל ע"י האיגוד העולמי להפצת תורת רבינו ה"זרע שמשון" שע"י ארגון "מפתח של בנינים". לקבלת הגליון נא לשלוח למייל: zera277@gmail.com

ארה"ב - הרב נחום בנימין פאשקעס: 347-496-5657 mbpaskesz@gmail.com B. Paskes 36 Rodney St. Bklyn, NY 11249 ארה"ק - הרב ישראל זילברברג 05271-66450

ניתן לשלוח תרומות והנצחות לזכות ולע"ג ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנתיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי

זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי זמננו וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

ניתן להשיג את הספר "זרע שמשון" בארה"ק: 05271-66-450 בארה"ב: 347-496-5657

